

عنوان مقاله:

جایگاه نظریه، فرانظریه، روش و روششناسی در مطالعه حقوق بینالملل

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 36، شماره 60 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علیرضا ابراهیم گل - عضو هیات علمی دانشگاه تهران (پردیس فارابی)

محمد صالح عطار - نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری حقوق بینالملل، دانشگاه تهران، پردیس فارابی، قم

خلاصه مقاله:

روابط انسانها با یکدیگر و با محیط پیرامونی، در طول تاریخ، پیوسته تغییر کرده است. از این رو تحول، ویژگی جدانشدنی حیات انسان است. این تحولات به خلق و محو پدیده‌های مختلف اجتماعی و مناسبات میان آنها، به‌عنوان موضوع علم حقوق منجر می‌شود. علما و اندیشمندان حقوقی با درک این وضعیت، وظیفه خود را تدوین ایده‌ها و نظریاتی میدانند که هرچه بهتر بر این پدیده‌ها انطباق داشته و به بهترین نحو با طراحی و توسل به بهترین فنون، بتوانند نظم میان آنها را توصیف و راهبری کرده یا در صورت فقدان نظم، به تنظیم مناسبات این پدیده‌ها کمک کند و هم‌زمان به افق‌های مطلوب پیش رو هدایت نماید. مسائل نظری حقوق بینالملل به مثابه آوردگاه برخورد دیدگاه‌های متمایز در قلمرو زندگی و مناسبات انسانی، امروزه بیش از پیش محتاج هدفمندشدن و انسجامیافتن است. باید ابزارها، اسلوب و فنون حقوقی این مهم را در محتوا و روش مطالعه حقوق بینالملل دنبال کرد. بر همین اساس در این مقاله، چهار مفهوم نظریه، فرانظریه، روش و روششناسی با هدف برداشتن قدمی ولو اندک در راستای آگاهانه‌کردن مبادی دانشورزی در قلمرو مسائل پژوهشی در حقوق بینالملل مطالعه خواهد شد و به این ترتیب، اهمیت مسائل نظری و روش‌های نظریه‌پردازی حقوقی در ساحت حقوق بینالملل با تأکید بر فایده و ضرورت مطالعه چندروشی در قلمرو حقوق بینالملل، با کمک‌گرفتن از فن فرانظریه‌پردازی حقوقی بازاندیشی می‌شود.

کلمات کلیدی:

نظریه، فرانظریه، روش، روششناسی، حقوق بینالملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1187296>

